

BIJLAGE XIV

HANDELSNORMEN VOOR PRODUCTEN VAN DE SECTOREN EIEREN EN VLEES VAN PLUIMVEE BEDOELD IN ARTIKEL 116**A. Handelsnormen voor eieren van kippen van de soort *Gallus gallus*****I. Toepassingsgebied**

1. Onverminderd het bepaalde in deel C van deze bijlage betreffende de productie van en de handel in broedeieren en kuikens van pluimvee zijn de bepalingen van dit deel van toepassing op het in de handel brengen in de Gemeenschap van in de Gemeenschap geproduceerde, uit derde landen ingevoerde of voor uitvoer uit de Gemeenschap bestemde eieren.
2. De lidstaten kunnen vrijstelling verlenen van de toepassing van de in dit deel van de bijlage opgenomen voorschriften, uitgezonderd punt III, onder 3, voor eieren die door de producent rechtstreeks aan de eindverbruiker worden verkocht:
 - a) in de productie-inrichting, of
 - b) op een lokale openbare markt of bij huis-aan-huisverkoop in het productiegebied van de betrokken lidstaat.

Indien een dergelijke vrijstelling wordt verleend, moet elke producent kunnen kiezen of hij de vrijstelling al dan niet toepast. Indien de vrijstelling wordt toegepast, mogen de eieren niet worden ingedeeld naar kwaliteit en gewicht.

De lidstaat kan overeenkomstig de nationale wetgeving de definitie van de termen lokale openbare markt, huis-aan-huisverkoop en productiegebied bepalen.

II. Indeling naar kwaliteit en gewicht

1. De eieren worden ingedeeld in de volgende kwaliteitsklassen:
 - klasse A of verse eieren,
 - klasse B.
2. Eieren van klasse A worden ook ingedeeld naar gewicht. Indeling naar gewicht wordt echter niet geëist voor eieren die worden geleverd aan de levensmiddelen- en de niet-levensmiddelenindustrie.
3. Eieren van klasse B worden uitsluitend geleverd aan de levensmiddelen- en de niet-levensmiddelenindustrie.

III. Het merken van eieren

1. Eieren van klasse A worden gemerkt met de producentencode.

Eieren van klasse B worden gemerkt met de producentencode en/of met een andere vermelding.

De lidstaten kunnen eieren van klasse B die uitsluitend op hun grondgebied in de handel worden gebracht evenwel vrijstellen van deze eis.

2. Het merken van de eieren overeenkomstig het bepaalde in lid 1 vindt plaats in de productie-inrichting of in het eerste pakstation waaraan de eieren worden geleverd.
3. Eieren die door de producent aan de eindverbruiker worden verkocht op een lokale openbare markt in het productiegebied van de betrokken lidstaat, worden gemerkt overeenkomstig punt 1.

De lidstaten kunnen evenwel producenten met minder dan 50 legkippen vrijstellen van deze eis, op voorwaarde dat de naam en het adres van de producent worden vermeld op het verkooppunt.

IV. *Invoer van eieren*

1. De Commissie beoordeelt, zonder de hulp van het Comité, bedoeld in artikel 195, lid 1, de in uitvoerende derde landen toegepaste handelsnormen voor eieren op verzoek van het betrokken land. Deze evaluatie heeft betrekking op de voorschriften voor het merken en voor de etikettering, de houderijmethoden en de controles en de uitvoering ervan. Als de Commissie van oordeel is dat er voldoende zekerheid is over de gelijkwaardigheid van de toegepaste voorschriften met de communautaire regelgeving, mogen de uit de betrokken landen ingevoerde eieren worden gemerkt met een registratienummer dat gelijkwaardig is aan de producentencode.
2. In voorkomend geval onderhandelt de Commissie, zonder de hulp van het Comité, bedoeld in artikel 195, lid 1, met de betrokken derde landen over de wijze waarop deze landen de in lid 1 bedoelde garanties kunnen geven, en over het sluiten van overeenkomsten inzake die garanties.
3. Indien niet de nodige garanties kunnen worden gegeven ten aanzien van de gelijkwaardigheid van de voorschriften, moet op de uit het betrokken derde land ingevoerde eieren een code worden aangebracht aan de hand waarvan het land van oorsprong kan worden vastgesteld en moet daarop worden vermeld dat de houderijmethode „niet-gespecificeerd” is.

B. **Handelsnormen voor vlees van pluimvee**I. *Toepassingsgebied*

1. Onverminderd het bepaalde in deel C van deze bijlage betreffende de productie van en de handel in broedeieren en kuikens van pluimvee zijn de bepalingen van dit deel van toepassing op het in de uitoefening van een beroep of bedrijf in de handel brengen in de Gemeenschap van bepaalde soorten en aanbiedingsvormen van vlees van pluimvee van de volgende, in deel XX van bijlage I genoemde soorten:
 - Gallus domesticus,
 - eenden,
 - ganzen,
 - kalkoenen,
 - parelhoenders.
2. Dit deel is niet van toepassing op:
 - a) vlees van pluimvee dat voor uitvoer uit de Gemeenschap bestemd is,
 - b) ingewanden van pluimvee als bedoeld in Verordening (EG) nr. 853/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong ⁽¹⁾.
3. De lidstaten mogen van het bepaalde in deze verordening afwijken in geval van rechtstreekse levering van kleine hoeveelheden vlees van pluimvee als bedoeld in artikel 1, lid 3, onder d), van Verordening (EG) nr. 853/2004 door producenten met een jaarlijkse productie van minder dan 10 000 vogels.

II. *Definities*

Onverminderd de door de Commissie voor de toepassing van dit deel te bepalen nadere omschrijvingen wordt verstaan onder:

1. „vlees van pluimvee”: het voor menselijke consumptie geschikt vlees van pluimvee dat met uitzondering van koudebehandeling aan geen enkele behandeling onderworpen is geweest;
2. „vers vlees van pluimvee”: niet door koude verstijfd vlees van pluimvee dat moet worden bewaard bij een temperatuur die niet lager mag zijn dan - 2 °C en niet hoger dan + 4 °C; de lidstaten kunnen evenwel andere temperatuurvoorschriften vaststellen voor het uitsnijden en de opslag van vers pluimvee in detailhandelszaken of in aan verkooppunten grenzende lokalen, waar het voer uitsluitend wordt gesneden en opgeslagen om het ter plaatse rechtstreeks aan de consument te kunnen leveren;
3. „bevroren vlees van pluimvee”: vlees van pluimvee dat, zodra dit in het kader van de normale slachtprocedures mogelijk is, moet worden bevroren en moet worden bewaard bij een temperatuur van ten hoogste - 12 °C. Door de Commissie kunnen evenwel bepaalde toleranties worden vastgesteld;

⁽¹⁾ PB L 139 van 30.4.2004, blz. 55. Gecorrigeerd in PB L 226 van 25.6.2004, blz. 22. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1791/2006 (PB L 363 van 20.12.06, blz. 1).